

РЕШЕНИЕ

№ 7383

гр. София, 28.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 23 състав,
в публично заседание на 02.10.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антоанета Аргирова

при участието на секретаря Емилия Митова, като разгледа дело номер **5534** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-чл.178 от Административно- процесуалния кодекс (АПК), вр. чл.40, ал.1 от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ). Образувано е по жалба от П. А. В., ЕГН [ЕГН], адрес: [населено място], [улица], ет. 2, чрез пълномощника й- адв. Ю. Л. Д. срещу Решение № 812104-177 от 23.05.2023 г. на ВПД директора на дирекция „П.“ в Министерството на вътрешните работи (МВР), в частта относно точки 1, 2, 3 и 5 от подаденото от жалбоподателката П. А. В. заявление за достъп до обществена информация № 812104-153 от 09.05.2023 г. по регистъра на МВР.

Наведените основания за оспорване са по чл. 146, т. 3, т. 4 и т. 5 АПК и са подробно аргументирани в жалбата. Иска се постановяването на съдебно решение, с което да бъде отменено процесното административно решение и органът да бъде задължен да предостави поисканата от жалбоподателката информация или да се произнесе отново по подаденото заявление, съобразно задължителни указания и в определен от съда срок. Заявено е искане за присъждане на разноски-заплатена държавна такса и адвокатско възнаграждение на основание чл. 38, ал. 2 от Закона за адвокатурата.

С писмения отговор по жалбата, обективиран в съпр.писмо по изпращане на преписката на съда, ответникът оспорва допустимостта на жалбата, като просрочена. При условията на евентуалност, ако съдът намери жалбата за допустима, оспорва нейната основателност.

В съдебно заседание пред Административен съд София-град, жалбоподателката не се

явява и не се представлява.

Процесуалният представител на ответника- юрк.Ц. оспорва основателността на жалбата и моли за отхвърлянето ѝ. Поддържа, че от представените по делото писмени доказателства, представляващи административната преписка, се установявало, че директорът на дирекция „Правно-нормативна дейност“ в МВР е предоставил на заявителката изцяло информацията, която му е била предоставена от директора на Главна дирекция „Национална полиция“, която в случая се явявала структурното звено, което събиращо и съхранявало изисканата информация. В този смисъл в цялост били изпълнени вътрешните правила за предоставяне на обществена информация в МВР и били спазени законовите срокове. Заявява и искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София- град, след като обсъди релевираните с жалбата основания и доводите на страните в съдебно заседание, прецени събраните по делото доказателства и служебно на основание чл.168, ал.1, вр.чл.146 от АПК провери изцяло законосъобразността на обжалвания акт, намира следното от фактическа и правна страна:

С точки 1, 2, 3 и 5 от Заявление вх. № 812104-153/09.05.2023 г. по регистъра на МВР П. А. В. е поискала Министерството на вътрешните работи да ѝ предостави по реда на ЗДОИ информацията относно:

За годините:2019, 2020, 2021, 2022:

1. Има ли издаден вътрешнослужебен акт (заповед, правила, указания и др. под.) за действията на контролните органи при проверка на водачи на ППС за употреба на наркотични вещества или техни аналози (НВ)? Ако съществуват, да ѝ бъде предоставено е-копие.

2. Има ли установени критерии (указания, насоки), по които контролните органи да селектират водачите, които да проверяват с тест за употреба на НВ? Ако има, да ѝ бъде предоставено е-копие на документа, в който са посочени тези критерии.

3. В частност, има ли изискване да бъдат тествани само водачи, за които има съмнение за употреба на НВ (напр. поради превъзбудено състояние на водача, особеност на очите, потене, говор и/или справка, от която в АИС на МВР са установени данни предишни деяния, свързани с НВ)?

5.Колко наказателни постановления са издадени въз основа на така съставените АУАН? Колко административнонаказателни производства, образувани по тези АУАН, са били прекратени?

В заявлението е посочено, че информацията се иска във формата на писмена справка, а ако такава не е налична-във формата на копия на съставените АУАН, издадените НП и заповеди за ПАМ (със заличени в тях лични данни).

С МЗ рег. № 81213-183/09.02.2023 г. (приложена в преписката и приета по делото), министърът на вътрешните работи е определил директора на дирекция „Правно-нормативна дейност“ (ДПНД)-МВР да разглежда заявленията за достъп до обществена информация, постъпили в МВР по реда на ЗДОИ, да издава съответните решения или уведомления по тях, както и да известява писмено заявителя за решението.

По въпроси № 1, 2 и 3, в оспореното решение е изложено, че нормативните документи относно процесните действия на контролните органи, са регламентирани в:

-Наредба № 1 от 19 юли 2017 г. за реда за установяване концентрацията на алкохол в кръвта и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози, издадена от

министъра на здравеопазването, министъра на вътрешните работи и министъра на правосъдието, обн., ДВ, бр. 61 от 28 юли 2017 г.;

-Инструкция № 81213-749 от 20 октомври 2014 г. за реда и организацията за осъществяване на дейностите по контрол на пътното движение, издадена от министъра на вътрешните работи, обн. ДВ, бр. 90 от 31 октомври 2014 г.;

-Методически указания с рег. № 1з-1583/20.07.2010 г. относно реда за установяване на употребата на наркотични вещества или техни аналози от водачите на МПС с техническо средство Dreger DrugTest 5000 и тест Dreger DrugCheck, както и спазване на процесуалните изисквания при образуването и провеждането на разследване на престъпление по чл. 343б, ал. 3 от Наказателния кодекс (НК). В цитирания вътрешноведомствен документ се съдържат критериите, по които контролните органи селектират водачите, както и начина на извършване на проверка с техническите средства за установяване управлението на МПС след употреба на наркотични вещества или техни аналози.

Методическите указания не са предоставени на заявителката, нито е посочено, че са общодостъпни.

В мотивите на административното решение изрично е изложено, че търсената информация не представлява държавна тайна по смисъла на Закона за защита на класифицираната информация и не е служебна тайна, включена в Списъка на категориите информация, подлежащи на класификация като служебна тайна, обявен със Заповед № 81213- 878/24.07.2015 г. на министъра на вътрешните работи, изменена и допълнена със заповед № 81213-1433/24.11.2017 г. Исканата информация представлява обществена информация и може да бъде предоставена на заявителя по реда на ЗДОИ.

Изложено е още, че на основание чл. 11 от Вътрешните правила за организацията на работата в МВР по ЗДОИ, утвърдени със Заповед № 81213-73/28.01.2016 г. на министъра на вътрешните работи, търсената информация е предоставена на ДПНД-МВР от Главна дирекция „Национална полиция“ (ГДНП)-МВР във вида, в който се събира и съхранява.

При така установеното от фактическа страна, съдът обуславя следните правни изводи:

Жалбата е допустима.

Налице са положителните условия, съотв. липсват процесуалните пречки по чл.159 АПК, свързани със съществуването и упражняването на субективното публично право на съдебно оспорване. Жалбата е насочена срещу акт, който може да бъде оспорен и при спазване на преклузивния 14-дневен срок по чл.149, ал.1 АПК-решението е съобщено по ел. път на 23.05.23 година, а жалбата (също по ел. път) е подадена на 06.06.23 година. Налице е и правен интерес от оспорването (чл.147, ал.1 АПК), тъй като жалбоподателят твърди, че процесното решение е само привидно благоприятно за него.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Съгласно чл.2, ал.1 ЗДОИ обществена информация е всяка информация, свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. Според чл.9, ал.1 ЗДОИ обществената информация, създавана и съхранявана от органите и техните администрации, е официална и служебна - официална е информацията, която се съдържа в актовете на държавните органи и на органите на

местното самоуправление при осъществяване на техните правомощия (чл.10), а служебна е информацията, която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и на техните администрации (чл.11). Достъпът до официална информация, която се съдържа в нормативни актове, и до друга официална информация в случаите, когато това е предвидено със закон или по решение на органа, който я е създал, се осигурява чрез обнародването им (чл.12, ал.1 и ал.2), а достъпът до официална информация извън случаите по ал.1 и 2 е свободен и се осъществява по реда на този закон. Според чл.13 ЗДОИ достъпът до служебна обществена информация е свободен и се осъществява по реда на този закон, при спазване на ограниченията по ал.2 и отчитане на хипотезите по ал.4-случаите на надделяващ обществен интерес.

Субектите, задължени за предоставянето на обществена информация, са посочени в чл.3 от ЗДОИ. Това са държавните органи, техните териториални звена и органите на местното самоуправление в Република България-ал.1 Публичноправните субекти, различни от тези по ал.1, включително публичноправните организации; физическите и юридически лица само относно извършвана от тях дейност, финансирана със средства от консолидирания държавен бюджет и средства от фондове на Европейския съюз или предоставени от Европейския съюз по проекти и програми-чл.3, ал.2.

Несъмнено е, че министърът на вътрешните работи е задължен субект по чл.3, ал.1 ЗДОИ, като страните не спорят, че поисканата информация е обществена и достъпът до нея не е ограничен на регламентирано в ЗДОИ основание. Безспорно е и това, че Наредба № 1 от 19 юли 2017 г. за реда за установяване концентрацията на алкохол в кръвта и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози, издадена от министъра на здравеопазването, министъра на вътрешните работи и министъра на правосъдието и Инструкция № 81213-749 от 20 октомври 2014 г. за реда и организацията за осъществяване на дейностите по контрол на пътното движение, издадена от министъра на вътрешните работи са обнародвани в ДВ, като в оспореното решение е посочен съотв. брой на ДВ и датата на издаването му. Методическите указания обаче не са предоставени, нито е посочено, че същите са обнародвани.

При тези обективни данни, основателни са твърденията на жалбоподателката, че чрез посочването на Методическите указания и изричното признание в мотивите на оспореното решение, че: „В цитирания вътрешноведомствен документ (Методическите указания, бел. на съдията) се съдържат критериите, по които контролните органи селектират водачите, както и начина на извършване на проверка с техническите средства за установяване управлението на МПС след употреба на наркотични вещества или техни аналози“, органът сам сочи, че исканата със заявлението по точки 1, 2 и 3 е налична при него, но не я предоставя. Административното решение в тази му част е издадено както при съществено нарушение на административнопроизводствените правила, изразяващо се в противоречие между мотиви (чл.59, ал.2, т.4 АПК) и разпоредителна част (чл.59, ал.2, т.5 АПК), така и в нарушение на материалноправните норми-при липса на установено в ЗДОИ основание за отказ предоставяне на информацията. Обстоятелството дали търсената информация е предоставена на ДПНД-МВР от Главна дирекция „Национална полиция“ (ГДНП)-МВР в този вид е без всякакво значение. Методическите указания, макар в оспореното решение да не е посочен автора им, са издадени или министъра на вътрешните работи по арг. от чл.30, ал.2, вр.ал.1, т.5 от Закона за Министерството на вътрешните работи (ЗМВР), или от друг контролен

орган в състава на МВР, оправомощен с Инструкция № 8121з-749 от 20.10.2014 г. за реда и организацията за осъществяване на дейностите по контрол на пътното движение. Следователно касае се за информация, която съществува в МВР и нейното предоставяне на жалбоподателката по реда на ЗДОИ е дължимо чрез изпращането ѝ на копие от Методически указания с рег. № 1з-1583/20.07.2010 г. относно реда за установяване на употребата на наркотични вещества или техни аналози от водачите на МПС с техническо средство Dreger DrugTest 5000 и тест Dreger DrugCheck, както и спазване на процесуалните изисквания при образуването и провеждането на разследване на престъпление по чл. 343б, ал. 3 от Наказателния кодекс.

По изложените съображения, Решение № 812104-177 от 23.05.2023 г. на ВПД директора на дирекция „П.“ в Министерството на вътрешните работи, в частта относно точки 1, 2 и 3 от подаденото от жалбоподателката П. А. В. заявление за достъп до обществена информация № 812104-153 от 09.05.2023 г. следва да се отмени, а делото като преписка да се върне на ответника с делегирана от министъра на вътрешните работи компетентност по ЗДОИ (чл.28, ал.2 ЗДОИ и МЗ рег. № 8121з-183/09.02.2023 г.) за ново произнасяне в 7-дневен срок, съобразно дадените по-горе указания.

С т.5 от заявлението е поискана информация за броя наказателни постановления издадени въз основа на така съставените АУАН (по т.4 от заявлението, а именно за нарушения на чл.5, ал.3, т.1, предл.2 ЗДвП, бел на съдията), както и за броя на административно-наказателните производства, образувани по тези АУАН, които са били прекратени.

С оспореното решение е предоставена следната информация: „При установяване на нарушения по чл. 5, ал. 3, т. 1, пр. 2 ЗДвП са налице условията на чл. 33. ал. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН). Материалите се изпращат на съответната прокуратура с оглед данни за престъпление по чл. 343б, ал. 3 от НК, като административнонаказателното производство се прекратява на основание чл. 54, ал. 1, т. 9 от ЗАНН.

Така предоставената информация, преценена във връзка с т.4 от заявлението: “ Колко акта за установяване на административно нарушение са съставени за установени нарушения на чл. 5, ал. 3, т. 1, предл. 2 ЗДвП и предоставената с процесното решение по тази точка информация (която е извън предмета на съдебно оспорване), съдържаща точен брой по години (от 2019 г. до 2022 г.) констатирани водачи, управлявали след употреба на наркотични вещества или техни аналози всъщност предоставя исканата информация по т.5 от заявлението, по следните съображения:

Административнонаказателно производство се образува със съставяне на акт за установяване на административно нарушение-арг. от чл.36, ал.1 ЗАНН.

Без приложен акт административнонаказателна преписка не се образува освен в случаите, когато производството е прекратено от съда или прокурора или прокурорът е отказал да образува наказателно производство и е препратено на наказващия орган-чл.36, ал.2 ЗАНН.

Съгласно чл.33, ал.1 ЗАНН, когато за дадено деяние е възбудено наказателно преследване от органите на прокуратурата, административно-наказателно производство не се образува. Ал.2 от с.н. предвижда, че при констатиране на признак/признаци на извършено престъпление административнонаказателното производство се прекратява, а материалите се изпращат на съответния прокурор.

След като жалбоподателката се е съгласила с коректността на предоставената ѝ по

т.4 от заявлението информация и не е оспорила решението в тази част, следва да се приеме, че броят на констатираните водачи, управлявали след употреба на наркотични вещества или техни аналози, посочен в административното решение по години- от 2019 г. до 2022 година, е броят на съставените АУАН за нарушения на чл. 5, ал. 3, т. 1, предл. 2 ЗДвП за същия период.

Тази информация, съпоставена с отговора на ответника по въпрос 5 води до извода, че всички образувани със съставяне на АУАН административнонаказателни производства за нарушения на чл. 5, ал. 3, т. 1, предл. 2 ЗДвП са били прекратени и не са били издавани наказателни постановления.

С оглед на изложеното съдът обуславя извод, че обратно на твърденията на жалбоподателката, поисканата с т.5 от заявлението информация ѝ е била предоставена и в тази част жалбата е неоснователна.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.1 АПК и чл.78, ал.1 ГПК, вр.чл.144 АПК искането за присъждане на разноски е частично основателно и следва да бъде уважено, като на жалбоподателката бъде присъдена сумата в размер на 7.50 лева от заплатена държавна такса в размер на 10 лева, а за осъщественото ѝ процесуално представителство и защита по чл.38, ал.1, т.2 и т.3 от Закона за адвокатурата, на основание чл.38, ал.2 от с.з. на адвокат Ю. Д. -САК се присъди съответна част (две трети) от минималното възнаграждение от 1000 лева, определено в чл.8, ал.3 от Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения, а именно 750 лева.

Частично основателно е искането на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение- чл.143, ал.3 АПК и чл.78, ал.3 ГПК, вр.чл.144 АПК. При съобразяване с предмета на делото, проведеното съдебно заседание с участието на процесуалния представител-юрисконсулт на ответника и на основание чл.24, изр. 1-во от Наредбата за заплащането на правната помощ, вр.чл. 37 от Закона за правната помощ, съдът определя възнаграждение в размер на 150 лева, от които присъжда съответно на неоснователната част на жалбата-36 лева.

Воден от гореизложеното и на основание чл. 172 ал. 2, чл. 173 ал. 2 и чл. 174 АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 23-ти състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ, по жалба на П. А. В., Решение № 812104-177 от 23.05.2023 г. на ВПД директора на дирекция „Правно-нормативна дейност“ в Министерството на вътрешните работи, в частта относно точки 1, 2 и 3 от подаденото от жалбоподателката П. А. В. Заявление за достъп до обществена информация с вх. № 812104-153 от 09.05.2023 г. по регистъра на МВР.

ВРЪЩА делото като преписка на ответника-директора на дирекция „Правно-нормативна дейност“ в Министерството на вътрешните работи за ново произнасяне по точки 1, 2 и 3 от подаденото от жалбоподателката П. А. В. Заявление за достъп до обществена информация № 812104-153 от 09.05.2023 г. по регистъра на МВР В 7-ДНЕВЕН СРОК, съобразно указанията в мотивите към съдебното решение.

ОТХВЪРЛЯ жалбата в останалата част-срещу Решение № 812104-177 от 23.05.2023 г. на ВПД директора на дирекция „Правно-нормативна дейност“

в Министерството на вътрешните работи, в частта относно точка 5 от подаденото от жалбоподателката П. А. В. Заявление за достъп до обществена информация вх № 812104-153 от 09.05.2023 г. по регистъра на МВР.

ОСЪЖДА Министерството на вътрешните работи да заплати на П. А. В. с ЕГН [ЕГН] сумата в размер на 7.50 лева (седем лева и петдесет стотинки), представляваща заплатена държавна такса, съответна на основателната част от жалбата.

ОСЪЖДА Министерството на вътрешните работи, на основание чл.38, ал.2 от Закона за адвокатурата да заплати на Ю. Л. Д., адвокат от С. адвокатска колегия с личен №[ЕГН] сумата в размер на 750 (седемстотин и петдесет) лева, представляваща адвокатско възнаграждение, съответно на основателната част от жалбата.

ОСЪЖДА П. А. В. с ЕГН [ЕГН] да заплати на Министерството на вътрешните работи сумата в размер на 36 (тридесет и шест) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение, съответно на неоснователната част от жалбата.

Решението е окончателно и не може да бъде обжалвано (чл.40, ал.3 ЗДОИ).

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на преписи от него по реда на чл.137 от АПК.

СЪДИЯ: